

pCt., men de, der har givet et større Udbytte, kommer ned. Alligevel har vi her i Folketinget indsat Bestemmelsen om Aktieselskaberne med en Kapital af op til 50,000 Kr. i lempende Hensigt, fordi vi mente, at der vilde være en Række Tilfælde, hvor disse smaa Aktieselskaber, Familieaktieselskaber og lignende, netop vilde komme op paa et uforholdsmæssig stort Udbytte paa Grund af den lille og ofte noget vilkaarlig satte Aktiekapital. Jeg tror, man maa betragte den her af Landstinget indførte Ændring som nærmest skærpende. Detsamme er Tilfældet med Ændringen i § 8, hvor vi havde indført en Bestemmelse om $\frac{1}{2}$ pCt. for alle Indkomster under 1,500 Kr., medens Landstinget har ændret Bestemmelsen derhen, at den halve Procent kun skal gælde for Indtægter under 1,000 Kr., hvorimod der for Indkomster paa 1,000 Kr. op til under 1,500 Kr. skal betales 1 pCt. Fremdeles er, som den højtærede Finansminister nævnedes, Bestemmelsen, at Skat, udredet efter denne Lov, ej maa bringes i Fradrag ved Beregningen af den skattepligtige Indkomst til Skatteansættelse, strøget.

Der kan naturligvis være forskellige Meninger om, hvorvidt alle disse Ændringer er Forbedringer eller ikke. I hvert Fald berører de saa lidt Lovforslagenes Karakter, som disse gik her fra Folketinget, og fortsætter i saa høj Grad den Linie i Ændringerne, som blev indslaaet her i Folketinget, at jeg for mit Partis Vedkommende skal anbefale de af mig nu omtalte Lovforslag til Vedtagelse i uændret Skikkelse.

Anderledes bliver Stillingen overfor Ejendomsskyldlovsforslaget. Dette har vi ikke haft til Behandling her i Tinget siden Foraaret, og da stemte saa godt som hele det Parti, jeg tilhører, imod det. Den højtærede Finansminister har erklæret, at han betragter det som et Led i det Komplex af Skattelovforslag, som han har fremsat her i Tinget. Jeg har deroverfor sagt, at jeg ikke kunde anerkende denne Sammenkoblings Berettigelse, og at mit Parti og jeg vilde forbeholde os vor fuldstændige Frihed overfor dette Lovforslag. Jeg kan nu ikke se, at de Argumenter, som jeg i sin Tid fremførte mod Ejendomsskyldlovsforslaget, i nogen Maade er blevet svækket i Tidens Løb. Det gælder nu som den Gang, at Ejendomsskylden er en særdeles slet Maaler for Skatteevnen. Dette behøver ikke nærmere at udvikles. Naar man har paalagt en Grund- og Bygningsskat efter Værdien uden Hen-

syn til Udbyttet og uden Hensyn til Ejerens økonomiske Evne, saa var det netop ogsaa for at søge en Afløsning af de tidligere faste Hartkornsskatter, for at faa en Værdiafgift paa Jorden, der ikke var en Afgift, som i nogen Maade skulde staa i Forhold til den egentlige Skatteevne. Derimod har den Synsmaade, der har været anlagt ved alle de direkte Skatter, vi under Krigen har paalagt, været den, at de særlige af Krigen foranledigede Udgifter skulde afholdes af dem, som har haft særlige Indtægter, eller som i alt Fald har bevaret en forholdsvis betydelig Indtægt og en god Formuestilling, og det finder vi brydes ved, at man tager en Forhøjelse af Ejendomsskylden med blandt de egentlige Krigsskatter.

Det vil ogsaa ses, at alle de nu foreslaaede indirekte Skatter kun angaar Luksusgenstande, det er Genstande, man kan anskaffe og lade være at anskaffe, og derfor har disse Skatter deres Berettigelse som Led i et Skattesystem, der tilsigter at afholde de særlige Udgifter, som Krigen har fremkaldt. Endvidere er Ejendomsskylden efter sin Natur en Skat, der bør have en saa betydelig Stabilitet som muligt. Den kan naturligvis ikke have den Stabilitet som Hartkornsskatterne, idet der ved Ejendomsskylden foregaar Omvurdering, men det var udtrykkelig Forudsætningen i sin Tid, da den blev vedtaget, at den skulde være blandt de stabileste af vore Skatter, og at Skattegrundlaget saa vidt muligt ikke skulde ændres. Ogsaa paa Grund af Afgiftens Karakter som fast Skat egner den sig ikke til at indføres blandt de Skatter, som benyttes til midlertidig Forhøjelse af Statsindtægterne under Krigsforholdene.

At denne Skat meget ofte vil ramme, hvor der ikke er nogen særlig Skatteevne, har den høje Regering givet en indirekte Indrømmelse af ved først at sætte Skattegrænsen saa højt som ved 8,000 Kr. og senere at gaa ind paa en Ændring i Folketinget, hvorved Grænsen sattes ved 10,000 Kr. Nu skal det ganske vist indrømmes, at en saadan Skattegrænse, som der her er sat, en saa vidtgaaende Fritagelse for Skat, stemmer overordentlig lidt med Ejendomsskyldlovens Princip og ogsaa overordentlig lidt med den saa ofte proklamerede og hyldede Grundsætning: lige Skat af lige Jord. Det er en Lejlighedsbestemmelse, man har indført i Ejendomsskyldloven for at gøre den i alt Fald ikke altfor usmagelig for de mindste Ejendomsbesiddere. Man har i Virkeligheden følt, at hvis man vilde an-